

Målnummer:	UM5525-23	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2023-11-15		
Rubrik:	Migrationsverket har haft grund för att neka en utlänning att ta emot besök på ett förvar med hänvisning till besökarens beteende vid tidigare besök.		
Lagrum:	• 11 kap. 4 § utlänningslagen (2005:716)		
Rättsfall:	•		

REFERAT

Migrationsverket beslutade den 15 maj 2023 att neka SW att ta emot en specifik besökare med stöd av 11 kap. 4 § utlänningslagen (2005:716). Som skäl för beslutet angavs följande. Besök får nekas om det försvårar verksamheten på förvaret. Besökaren har vid två tidigare tillfällen besökt SW. Vid besök den 25 april 2023 har besökaren uppvisat ett störande beteende. Den 11 maj 2023 har samma besökare hotat personalen på förvaret och polis har fått tillkallas för att avlägsna honom. Besöket den 11 maj 2023 var övervakat med hänsyn till det som inträffade den 25 april 2023.

SW överklagade Migrationsverkets beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm, migrationsdomstolen (2023-05-30, ordförande Malmström), som avslog överklagandet och förde fram följande. Möjligheterna för Migrationsverket att neka en förvarstagen besök är mycket begränsade och det ska snarare vara fråga om praktiska hinder vid ett specifikt besökstillfälle, inte ett generellt nekande av viss person. Med hänsyn till besökarens tidigare beteende får det dock förutsättas att besök från honom skulle kräva sådana insatser från personalen på förvaret att det skulle försvåra verksamheten. Det kan inte ha varit lagstiftarens avsikt att ett besök inte ska kunna nekas under sådana förutsättningar. Migrationsverket har därför haft fog för sitt beslut att neka SW att ta emot besökaren den 15 maj 2023.

SW överklagade migrationsdomstolens dom och yrkade att Migrationsverkets beslut att vägra honom besök skulle upphävas. Han förde fram följande. Vid tidpunkten för besöket har besökaren inte agerat på ett sådant sätt att besöket inte kunde genomföras. Migrationsverket har inte gjort gällande att det förelegat praktiska svårigheter, utan besöket har nekats på grund av att besökaren tidigare har uppvisat ett dåligt beteende. Migrationsdomstolens bedömning är inte förenlig med gällande rätt eftersom det inte kan förutsättas att det med hänsyn till besökarens tidigare agerande skulle krävas sådana insatser från personal på förvaret att besöket skulle försvåra verksamheten. Migrationsdomstolen utvidgar förutsättningarna för att neka en förvarstagen besök på ett sätt som inte överensstämmer med vad förarbetena ger uttryck för.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2023-11-15, Liljeqvist, Johansson och Kristiansson, referent / föredragande Muhiedinne), meddelade prövningstillstånd och yttrade:

1. Det målet gäller

Den fråga som ska prövas är om Migrationsverket med stöd av 11 kap. 4 § utlänningslagen haft grund för att neka en utlänning att ta emot besök på förvar.

2. Rättslig reglering m.m.

En utlännings frihet ska inte begränsas mer än vad som är nödvändigt i varje enskilt fall (1 kap. 8 § utlänningslagen).

En utlännings som hålls i förvar ska ges möjlighet att ta emot besök och på annat sätt ha kontakt med personer utanför lokalen, utom om besöket eller kontakten i ett särskilt fall skulle försvåra den verksamhet som rör förvaret (11 kap. 4 § första stycket utlänningslagen). Om det är nödvändigt med hänsyn till säkerheten, får ett besök övervakas. Ett besök av ett offentligt biträde eller en advokat får övervakas endast om biträdet eller advokaten själv begär det (11 kap. 4 § andra stycket utlänningslagen).

I förarbetena anges att 11 kap. 4 § utlänningslagen ger uttryck för det självklara förhållandet att förvarstagna utlänningsmän inte ska jämföras med brottslingar när det gäller kontakten med yttvärlden. De ska kunna ta emot besök, ringa, skriva och på olika sätt ha i princip obegränsad kontakt med personer utanför lokalerna. Den enda begränsning det kan vara fråga om när det gäller besök är om det av rent praktiska skäl inte går att genomföra besök i den omfattning och på de tider som önskas (prop. 1996/97:147 s. 43).

3. Migrationsöverdomstolens bedömning

Migrationsöverdomstolen konstaterar att tidpunkten för det aktuella besöket har passerats. SW får trots detta anses ha ett befogat intresse av att få prövat om Migrationsverket haft fog för sitt beslut.

Bestämmelsen i 11 kap. 4 § första stycket utlänningslagen ger utrymme för att neka besök utifrån en bedömning av om omständigheterna i ett särskilt fall skulle försvåra den verksamhet som rör förvaret.

I förarbetena till bestämmelsen anges att det ska vara fråga om att det av rent praktiska skäl inte går att genomföra besök i den omfattning och på de tider som önskas. Med utgångspunkt i den hänvisning till säkerheten som görs i 11 kap. 4 § andra stycket utlänningslagen anser Migrationsöverdomstolen dock att begränsningar av besök också måste kunna göras med beaktande av en besökares tidigare beteende och de åtgärder som behövt vidtas vid tidigare besök. I det aktuella fallet har det vid två tidigare besök uppstått störningar och vid ett av besöken har polis behövt tillkallas för att avlägsna besökaren. Migrationsöverdomstolen anser att detta innebär att ett besök från samma person skulle försvåra verksamheten som rör förvaret.

Migrationsverket har därmed haft fog för sitt beslut. Mot bakgrund av att tidpunkten för det aktuella besöket har passerats ska målet skrivas av.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen skriver av målet.

Sökord:

Litteratur: Prop. 1996/97:147 s. 43
